

[Indenrigsministeren]

Endelig vil jeg nævne, at reglerne om fredsvalg og udfyldningsvalg, der har mistet deres praktiske betydning, foreslås ophævet som led i den almindelige regelsanering. I forbindelse med ophævelse af reglerne om udfyldningsvalg foreslås adgangen til at overføre et ledigt mandat fra en liste, hvis stedfortræderliste er udtømt, til en anden liste udvidet.

Med hensyn til de enkelte ændringsforslag vil jeg i øvrigt henvise til lovforslaget med bemærkninger.

De ændringsforslag, der er en konsekvens af den nye folketingsvalglov, vedrører navnlig reglerne om afstemning på valgdagen og om brevstemmeafgivning.

I denne forbindelse vil jeg gerne nævne et forslag, der *ikke* er medtaget i lovforslaget, men som jeg eventuelt senere vil fremsætte som ændringsforslag til lovforslaget. Forslaget går ud på, at tilforordnede vælgere skal medvirke ved brevafstemningen på plejehjem og i vælgerens eget hjem, således at det kan sikres, at hjælp til stemmeafgivningen i givet fald – ligesom på valgdagen – kan ydes af 2 tilforordnede vælgere for hver sit parti. Af principielle grunde bør alle vælgere så vidt muligt være stillet på samme måde i denne henseende.

Jeg har bedt Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg Kommuner om at undersøge de praktiske muligheder for og konsekvenser af at gennemføre et sådant forslag. Når resultatet af denne undersøgelse foreligger – omkring 1. december d.å. – vil jeg vende tilbage til spørgsmålet om eventuel fremsættelse af ændringsforslag til lovforslaget.

Som det i øvrigt fremgår af de almindelige bemærkninger, er lovforslaget med enkelte undtagelser identisk med det lovudkast, der er udarbejdet af Indenrigsministeriets valglovsudvalg af 1983, og som findes i udvalgets 2. delbetænkning nr. 1138/1988, »Ny kommunal valglov og ny Europa-Parlamentsvalglov«. Udvalgets forslag om at erstatte det gældende værdighedskrav og Valgbarhedsnævnet med faste regler om tab af valgbarhed som følge af straf er dog ikke medtaget. Som nævnt ovenfor foreslås i stedet indført den ændring, at straffe fra før valgdagen ikke mere kan medføre tab af valgbarhed. Valglovsudvalgets forslag om obligatorisk forhøjelse af stillerantallet i de store kommuner og i amtskommunerne er heller ikke medtaget.

Med disse bemærkninger indstiller jeg lovforslaget til Tingets velvillige og hurtige behandling.

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om hovedstadsområdets kollektive persontrafik.

(Lovforslag nr. L 102).

Lovforslaget er en konsekvens af indenrigsministerens forslag til lov om ophævelse af lov om et Hovedstadsråd. Hovedstadsrådet har efter den gældende ordning ansvaret for den samlede kollektive trafik i hovedstadsområdet både med tog og bus. Nedlæggelsen af rådet gør det derfor nødvendigt at give den kollektive trafik en ny organisation.

Regeringen vil benytte denne lejlighed til at styrke den kollektive persontrafik i hovedstadsområdet.

Udgangspunktet for forslaget har været at bevare det fælles takstsystem og køreplansarbejde for tog og bus samt planlægningen, som har været de væsentligste og mest resultatrigtige elementer i den gældende ordning.

Samtidig må der ske en effektivisering af bus- og banetrafikken. Dette skal ske gennem en bedre udnyttelse af ressourcerne, således at kunderne får en bedre kollektiv trafik, uden at det bliver dyrere, og således at flere bruger den kollektive trafik.

For bustraffikkens vedkommende sker dette ved, at Hovedstadsområdets Trafikselskab, der videreføres, får en ny og mere effektiv ledelsesform.

Det er fortsat områdets tre amtskommuner og to centalkommuner, der skal have ansvaret, men i stedet for Hovedstadsrådet foreslås det, at selskabet fremtidig alene får en bestyrelse på 5 medlemmer valgt af de 5 kommunalbestyrelser og en direktion, der får et selvstændigt ansvar for den daglige administrative og økonomiske ledelse.

Samtidig indføres der som et væsentligt nyt element en ordning, hvorefter selskabet løbende skal foretage offentlige udbud af en del af buskørslen.

Herved vil der kunne skabes basis for en billigere og smidigere drift af busnettet med øget deltagelse af private busvirksomheder. Dette vil ske under det fælles takstsystem og i overensstemmelse med køreplanlægningen.

[Trafik- og kommunikationsministeren]

Et andet væsentligt element er, at S-togene på ny kommer under statens ansvar og ledelse.

Regering og Folketing får herefter, som det fra mange sider har været ønsket, mulighed for at styrke banetrafikken i hovedstadsområdet, der fortsat skal danne grundstammen i det kollektive trafiksystem. Samtidig kommer S-togene ind under statens nettostyringssystem, således at også S-togene får en økonomisk effektiv ledelsesform.

Den foreslåede nyordning vil tilskynde DSB og HT til hver for sig at yde den bedst mulige trafik, ligesom den foreslåede indtægtsfordeling vil tilskynde virksomhederne til at få flest mulige passagerer.

Dette er en væsentlig forskel fra den nuværende ordning, der bl.a. er blevet kritiseret, fordi den ikke tilskynder virksomhederne til at tiltrække yderligere passagerer.

Den fælles overordnede planlægning af trafikken sikrer, at der ikke bliver tale om uhenigtsmæssig konkurrence til skade for passagererne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af regler om praktisk bistand).
(Lovforslag nr. L 108).

Som et led i den tidligere regerings ældre-pakke vedtog Folketinget sidste år en ændring af reglerne for varig hjemmehjælp, hvorved denne form for hjemmehjælp gøres gratis.

Beslutningen om at indføre gratis varig hjemmehjælp har været kritiseret fra flere sider, bl.a. fra en række brugere, som er bange for, at gratisprincippet vil få efterspørgslen efter hjemmehjælp til at eksplodere.

Mange kommunalbestyrelsesmedlemmer har også bedt mig om at genindføre betalingen for varig hjemmehjælp.

På denne baggrund har regeringen ønsket at udskyde indførelsen af gratis varig hjemmehjælp et år, hvorved kommunerne får bedre tid til at overveje tilrettelæggelsen af hjemmehjælpsordningen, herunder hvordan man tilrettelægger visitationen under en eventuelt forøget efterspørgsel.

Forslaget skal videre ses som et led i bestræbelserne på at nedbringe det offentlige udgifter i 1989.

Beregninger foretaget i Socialministeriet viser, at lovforslaget generelt ikke stiller pensionister økonomisk vanskeligere end i dag.

Dog vil lovforslaget betyde en merudgift for visse beboere i plejehjem, der efter den 1. januar 1989 overgår til den nye ordning med udbetaling af pension til beboerne, og for visse beboere i beskyttede boliger.

Regeringen overvejer for tiden en løsning på dette problem.

Det foreliggende lovforslag skønnes at medføre en mindre administrativ byrde for kommunerne.

Lovforslaget skønnes at ville medføre merindtægter for det offentlige på ca. 197 mio. kr. i 1989.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Vold og børnepornografi).

(Lovforslag nr. L 110).

I Folketinget har vi ofte drøftet straffesystemets funktion i kriminalitetsbekæmpelsen. Der er i den sammenhæng med rette blevet peget på, at kriminaliteten ikke kan bekæmpes alene gennem strafferetlige foranstaltninger. Dette bør dog ikke udelukke en nærmere overvejelse af, om straffesystemets muligheder som kriminalitetsdæmpende faktor er udnyttet godt nok.

I den forbindelse er der også grund til at overveje, om der fra samfundets side i dag reageres over for forbrydelser på en måde, der er i trit med, hvad almindelige borgere oplever som rimeligt. Efter min opfattelse er det vigtigt at sikre, at borgerne ikke mister tilliden til retssystemets evne til at kunne gribe effektivt ind over for forbrydelser.

Det er på den baggrund også vigtigt, at strafferammerne for de enkelte forbrydelsestyper er fastlagt på en sådan måde, at der også over for forbrydelserne i deres groveste fremtrædelsesformer er mulighed for at udmåle straffe, der er i overensstemmelse med den samfundsmæssige vurdering af de enkelte forbrydelsers grovhed.